

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7C/67/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313207523
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313207523.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v právnej veci navrhovateľa: H. Y., X.. XX.X.XXXX, L. Č. XXX, XXX XX Č., právne zastúpený JUDr. Michaela Poláčková, advokátka, so sídlom Palárikova 88, 022 01 Čadca, proti odporcom: X/ H. D. (H.), X/ F. D. (K.. D. - H.), X/ E. D. H., X/ E. D. (H.), S. X/ C. X/ X. X. H., Y. F. B. R. J. O., R. R. L. XX, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, X/ U. V., X.. X. X. XXXX, L. Č. XX, X/ O. M., X. X. H., Y. F. B. R. J. O., R. R. L.G. XX, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, X/ A. M., X.. XX.X.XXXX, L. Č.A. XX, XXX XX Č., X/ C. Č., K.. L., X.. X.X.XXXX, L. Č.A. XX, XXX XX Č., X/ A. L. L., X.. X.X.XXXX, L. Č. XX, XXX XX Č.A., XX/ U. P., K.. J., X.. X.X.XXXX, L. Č. XXX, XXX XX Č., XX/ Y. R., K.. M., X.. X.X.XXXX, L. Č. XX, XXX XX Č.A., XX/ Š. F., K.. R., X.. XX.X.XXXX, L. R. XXX/XX, XXX XX Č.C., XXa/ K. K., X.. XX. X. XXXX, L. Č. XX, XXb/ K. K., X.. XX. XX. XXXX, L. K. XX, J., XXc/ E. K., X.. XX. X. XXXX, L. M. XXX/XX, Č., XXd/ H.. Ľ. F., K.. K., X.. XX. X. XXXX, L. Č. XX (S. XXa/ - XXd/ C. J. X.Á. J. J. S. XX/ A. K., X.. XX. X. XXXX, B.. XX. X. XXXX, X. L. Č. XX), XXa/ H. B., K.. G.K., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. X. F. X, XXX XX Y. X. F., XXb/ K. G.Á., K.. G., X.. X.X.XXXX, L. Y. X. F. XX, XXX XX Y. X. F., XXc/ J. G., K.. G., X.. XX.X.XXXX, L. Y. X. F. XX, XXX XX Y. X. F. (S. XXa/ - XXc/ C. J. X. J. J. Y. S. XX/ K. D., K.. D., X.. XX.XX.XXXX, X. L. Č. XX, XXX XX Č., B.. XX.X.XXXX), XX/ H. R., K.. D., X.. XX.X.XXXX, L. Č. XX, XXX XX Č., XX/ Y. F., K.. F., X.. XX.XX.XXXX, L. B. XXX, XXX XX Š., XX/ Š.X. B., K.. O., X.. X.X.XXXX, L. Č. XX, XXX XX Č., XX/ C. Š., X.. XX. XX. XXXX, L. Č. X, XX/ Y. R., K.. P., X.. XX.X.XXXX, L. Č. XXX, XXX XX Č. (C. J. X. J. J. S. XX/ Z. R., K.. R.U., X.. XX.X.XXXX, X. L. Č. XXX, XXX XX Č., B.. X.X.XXXX), XX/ H. K., K.. Y., X.. XX.XX.XXXX, L. Č. XXX, XXX XX Č., XX/ C. D. (H.), XX/ O. D. (H.), S. XX/ C. XX/ X. X. H., Y. F. B. R. J. O., R. R. L. XX, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, XX/ Ľ. F., K.. D., X.. X.X.XXXX, L. Č. XX, XXX XX Č., XX/ E. H., K.. H., X.. XX.XX.XXXX, L. Č. XX, XXX XX Č., XX/ C. F., K.. D., X.. XX.X.XXXX, L. Č. XXX, XXX XX Č., XX/ E. F., K.. R., X.. XX.X.XXXX, L. Č. XXX, XXX XX Č., Y. F. B. S. XX/ H. M., K.. R., X.. XX.XX.XXXX, L. Č. XXX, XXX XX Č., XXa/ A. D., X.. X.X.XXXX, L. Č. XX, XXX XX Č., (S. XXa/ C. J. X. J. J. Y. S. XX/ E. D., X.. X.X.XXXX, X. L. Č. N. H. XX, XXX XX Č., B.. XX.XX.XXXX, XD XXX/XXXX), XX/ C. D. (H.X.), X. X. H., Y. F. B. R. J. O., R. R. L. XX, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, XX/ H. M., K.. R., X.. XX.XX.XXXX, L. Č. XXX, XXX XX Č., XX/ C. Š., X.. XX.XX.XXXX, L. Č. XXX, XXX XX Č., XX/ A. Š., X.. XX.X.XXXX, L. Č. XX, XXX XX Č., XXa/ O. E., X.. X. X. XXXX, L. Č. XXX, XXb/ H. H., K.. E., X.. X. X. XXXX, L. R. XXX, XXc/ H. E., X.. X. X. XXXX, L. Č. XXX, XXd/ L. Z., K.. E., X.. XX. X. XXXX, L. Č. XXX (S. XXa/ - XXd/ C. J. X.R. J. J. S. XX/ C. E., X.. XX. X. XXXX, X. L. Č. XXX, B.. XX. XX. XXXX), XX/ G.. E. M., M., X.. XX.X.XXXX, L. O. XXXX, XXX XX J. X, XX/ Y. Č.C., K.. R., X.. X.X.XXXX, L. R. XXX, XXX XX R., XX/ E. Š., K.. Š., X.. X.X.XXXX, L. Č. XXX, XXX XX Č., XX/ H.K. D. (H., H.), XX/ E. D., odporcovia v rade 36/ a 37/ na neznámom mieste, v konaní zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdкова 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že navrhovateľ H. Y., rod. Y., nar. XX. X. XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom Č. XXX, XXX XX Č., je výlučným vlastníkom pozemku CKN parcela č. XXX, o výmere 313 m², druh pozemku orná pôda, v kat. úz. Č., vyhotoveného na základe geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 1. 4. 2008, ktorý vyhotovil H. K. D., s miestom podnikania Z. XXX/X, XXX XX F. X. H., A.: XX XXX XXX, úradne overeného Správou katastra Čadca dňa 25. 5. 2008, pod číslom XXX/XX, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť trovy štátu vo výške 5,31 € na účet Okresného súdu Čadca, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 24. 7. 2013 sa navrhovateľ domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom pozemku CKN p. č. XXX o výmere 313 m², druh pozemku orná pôda v kat. úz. Č., vytvoreného na základe geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 1. 4. 2008, ktorý vyhotovil H. K. - D., úradne overeného Správou katastra Čadca dňa 25. 5. 2008 pod č. XXX/XX, ktorý bude tvoriť neoddeliteľnú súčasť rozsudku. Uviedol, že pozemok je identický s časťou pozemku EKN p. č. XXX/X o výmere 1569 m², druh pozemku orná pôda, zapísaného na LV č. XXXX v kat. úz. Č., ktorý bol zapísaný na LV č. XXXX po zápise registra obnovenej evidencie pozemkov do katastra nehnuteľností. Pred zápisom ROEP do katastra nehnuteľností bol pozemok EKN p. č. XXX/X vedený v pozemkovej knihe vo vložke č. XXX v časti A majetková podstata, pod radovým číslom XX ako pozemkovo knižná parcela č. XXX. Navrhovateľ získal pozemok ústnou darovacou zmluvou v roku 1981 od svojej matky Y. Y., K.. K. a od svojej tety (matkinej sestry) C. E.Á., K.. K., ktoré pozemok nadobudli na základe dedičského rozhodnutia G. XXX/XX, G. XX/XX od svojej matky H. K., K.. D.. H. K., K.. D. je zapísaná v pozemkovo-knižnej vložke č. XXX v časti B vlastníctvo pod radovým číslom XXc ako podielová spoluvlastníčka na základe zápisnice, vyhotovenej v Č. dňa 28. 2. 1933 a obecného svedectva. Vlastníctvo k pozemku získala faktickým reálnym rozdelením (reálnou deľbou) pozemkovo-knižného pozemku č. XXX medzi podielových spoluvlastníkov, uvedených v pozemkovo-knižnej vložke č. XXX v k. ú. Č., ku ktorému došlo ešte pred rokom 1950 a ktoré nebolo pozemkovo-knižne vykonané. Záznam o skutočnej držbe obsahuje aj samotná pozemkovo-knižná vložka v časti B vlastníctvo pod radovým číslom XX. Od reálnej deľby užívala H. K., K.. D. pozemok nerušene a dobromyseľne, hospodárila na ňom, platila kontingenty, o úrodu sa s inými nedelila. Pozemok ako reálne vydelená časť pozemku PKN č. XXX bol neskôr zamapovaný ako pozemok EN pred THM p. č. XXXX o výmere 361 m², druh pozemku orná pôda, v k. ú. Č. (mapa z roku 1960), za užívateľa ktorého bola vedená H.X. K., K.. D. s manželom C.. Faktické reálne rozdelenie parcely PKN č. XXX preukazuje aj fakt, že v mapovom operáte EN pred THM boli vytvorené parcely č. XXXX (teraz CKN XXX), XXXX (teraz CKN XXX), XXXX (teraz CKN XXX), XXXX (teraz CKN XXX), XXXX (teraz CKN XXX), XXXX (teraz CKN XXX), XXXX/X (teraz CKN XXX), XXXX/X (teraz CKN XXX) a XXXX (teraz CKN XXX), ktoré zodpovedali parcele PKN č. XXX. Avšak nielen na parcele PKN č. XXX došlo k reálnej deľbe. Pozemkovo-knižná vložka č. XXX má v časti A majetková podstata zapísané pozemkovo-knižné parcely, pod radovými číslami 1 - 28, na ktorých tak isto došlo k reálnej deľbe. Z uvedeného vyplýva, že pozemkovo-knižní spoluvlastníci sa delili nielen v rámci jednotlivých pozemkovo-knižných parciel, ale v rámci celej pozemkovo-knižnej vložky. Technicko-hospodárskym mapovaním v roku 1985 bol pozemok p. č. XXXX prečíslovaný a bol vytvorený pozemok CKN p. č. XXX o výmere 313 m², druh pozemku orná pôda, v k. ú. Č., za užívateľa, ktorého je vedený navrhovateľ. Navrhovateľ od darovania užíval pozemok ako svoje vlastníctvo. Hospodáril na ňom a bral z neho úžitky len on, platil dane a kontingenty z celého pozemku, nielen z podielu na pozemku. Navrhovateľ nebol vo svojej držbe po celú dobu nikým rušený. Navrhovateľ na základe uvedených skutočností a právnej argumentácie tvrdí a v ďalšom odôvodňuje, že nadobudol vlastníctvo k pozemku vydržaním, keď na základe ústnej darovacej zmluvy v roku 1981 sa uchopil držby. Ústna darovacia zmluva preto predstavuje právny dôvod nadobudnutia držby navrhovateľa a okamih jej uzavretia začiatok plynutia nepretržitej doby, ktorá trvá od roku 1981 až do súčasnosti, t. j. cca 34 rokov. Navrhovateľ bol po celú dobu držby dobromyseľný, nemal dôvodné pochybnosti o tom, že mu pozemok patrí, hoci tomu tak v skutočnosti nebolo, čím ale jeho držba k pozemku nestratila na oprávnenosti. Fakt, že navrhovateľ nenadobudol ústnou darovacou zmluvou vlastníctvo k pozemku, súvisí s vtedajšou právnou úpravou, ktorá podmieňovala prevod pozemku registráciou písomnej zmluvy štátnym notárstvom. Táto súvislosť sa ale držby navrhovateľa týka skôr okrajovo. Pre posúdenie držby navrhovateľa je totiž podstatné, že bez ohľadu na existujúcu právnú úpravu a prípadný právny omyl z nej vyplývajúci, navrhovateľ nemohol fakticky nadobudnúť vlastníctvo k pozemku, pretože pozemok nebol ako predmet vlastníctva nikde evidovaný. Pozemok vznikol reálnou deľbou, ktorá nebola zapísaná do pozemkovej knihy, do ktorej sa vyznačovali len prevody spoluvlastníckych podielov. S neevidovaním pozemku bol spojený následok v podobe nespôsobilosti pozemku na prípadné prevody - aj darovacou zmluvou, čo

zároveň znamená, že navrhovateľ by nemohol pozemok platne nadobudnúť ani pri dodržaní ustanovenej písomnej formy. V danom prípade ide o relevantnú odlišnosť prípadu navrhovateľa od publikovaných rozhodnutí, v ktorých išlo o pozemky, ktoré boli predmetom vlastníctva a ku ktorým bolo evidované nie užívacie, ale vlastnícke právo. Daný prípad si vyžaduje posúdenie podľa inej názorovej línie rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uznávajúcich ústnu darovaciu zmluvu ako putatívny dôvod vzniku držby. Navrhovateľ má naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k pozemku, pretože bez tohto určenia by bolo právne postavenie navrhovateľa neisté, založené na nesúlade skutočného stavu vlastníckeho práva navrhovateľa k pozemku a jeho formálnym zápisom v katastri nehnuteľností.

Odporcovia v rade 11/, 13d/, 18/, 20/, 31/, 32a/ a pôvodný odporca v rade 32/ sa na pojednávania a ohliadku na mieste samom nedostavili, k návrhu sa však vyjadrili písomne, pričom s návrhom súhlasili a vlastnícke právo navrhovateľa k spornej nehnuteľnosti uznali.

Odporcovia, ktorí sa vyjadrili na ohliadke na mieste samom písomne, resp. na pojednávaniach a vyslovene žiadali, aby ich súd nevolal na ďalšie pojednávania, súhlasili, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti, súd v nadväznosti na § 115a ods. 1 O. s. p. konal a rozhodol v neprítomnosti týchto odporcov, ktorí už boli vypočutí, resp. ktorí sa písomne k veci vyjadrili. Súd poukazuje na skutočnosť, že nemá nadmieru primeranú pomerom zaťažovať súdnymi spormi účastníkov, ktorých sa bezprostredne konanie netýka. V tomto smere súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 7. 7. 1992, sp. zn. 1Cdo 28/1992 a judikát RC 40/1993 podľa ktorého sa nemôže domáhať procesného porušenia - odňatia možnosti konať pred súdom iný účastník konania než ten, ktorého sa táto okolnosť dotýka.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom odporcov v rade 5/, 7/, 8/, 9/, 10/, 12/, 13a/, 13b/, 13c/, pôvodného odporcu v rade 14/, odporcov v rade 14a/, 14b/, 14c/, 15/, 17/, 19/, 23/, 24/, pôvodného odporcu v rade 27/, odporcov v rade 29/, 30/, 31/, 34/, 35/ a splnomocneného zástupcu odporkyne 11/ Jána Sirotu, ohliadkou na mieste samom, výsluchom svedka geodeta H. K., prečítaním podstatného obsahu listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v spise, oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Čadca, sp. zn. 7D/97/2014, 2D/455/92, 2D/452/79, 16D/71/2014 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovaný skutkový stav.

V písomných vyjadreniach, aj ústne na ohliadke na mieste samom a na pojednávaniach sa všetci odporcovia vyjadrili tak, že súhlasia s návrhom, súhlasia s tým, že sporná nehnuteľnosť patrí do výlučného vlastníctva navrhovateľa s výnimkou odporcu v rade 9/ a 23/, ktorí sa nevedeli k návrhu bližšie vyjadriť a odporcov v rade 16/, 25/, 26/, ktorí sa k návrhu nevyjadrili, avšak navrhovateľ predložil ich čestné prehlásenia, že súhlasia, aby si navrhovateľ majetkovoprávne vysporiadal spornú nehnuteľnosť (čestné prehlásenia na čl. 26, 27 a 33). K návrhu sa nevyjadrili ani odporcovia v rade 32b/, 32c/, 32d/ ako právni nástupcovia po pôvodnej odporkyňi v rade 32/ C. E., ich právna predchodkyňa, pôvodná odporkyňa v rade 32/ sa k návrhu však písomne vyjadrila tak, že súhlasí s určením vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti v prospech navrhovateľa (čl. 174). Pokiaľ ide o odporcu v rade 9/, navrhovateľ predložil jeho čestné prehlásenie, že súhlasí, aby si navrhovateľ majetkovo-právne vysporiadal spornú nehnuteľnosť (čl. 14).

Navrhovateľ pri výsluchu uviedol, že sporný pozemok pôvodne vlastnili jeho rodičia a ich rodičia, tento sa dedil z pokolenia na pokolenie. Keď sa priženil v roku 1981 do tej časti obce, kde sa sporný pozemok nachádza, bol pozemok zapísaný na jeho mamu Y. Y. a jej sestru C. E. (pôvodnú odporkyňu v rade 32/). Vtedy mu povedali, že keďže je najbližšie, aby pozemok užíval pre svoju potrebu, preto následne pozemok obrábal, sadili na ňom zeleninu, zemiaky. Nakoľko bol pozemok zamokrený a úrode sa nedarilo, s odstupom času na pozemku zostala len tráva. Pozemok v súčasnosti nie je využitý, najal si susedov, aby mu ho kosili a obhospodárovali. Jeho mama a jej sestra C. E. nadobudli predmetný pozemok dedením po svojej matke H. K., ktorá ho zdedila po svojich rodičoch. Jej rodičia obhospodarovali vydelený pozemok, na pozemku pestovali zeleninu, zemiaky a o úrode sa s nikým nedelili. Nikdy s pozemkom problém nebol, každý vedel, že ho má po rodičoch, nikto im nikdy nebránil v užívaní predmetného pozemku.

Odporca v rade 30/ pri výsluchu uviedol, že je vlastníkom susednej parcely CKN č. XXX o výmere 241 m², ktorú zdedil po svojej mame C. Š., K.. D.. Potvrdil, že spornú parcelu CKN č. XXX v minulosti užívala matka navrhovateľa Y. Y. a potom keď zomrela, užíval nehnuteľnosť navrhovateľ. Navrhovateľ a jeho

právní predchodcovia spornú nehnuteľnosť užívali tak, že ju kosili, sadili na nej zemiaky, kapustu, siali ovos a ďateľinu. Vie to preto, že on robil na svojom susednom pozemku. Pamätá si už od svojho detstva, že pozemky boli podelené, každý si užíval svoj pozemok a s nikým sa nedelil o úrodu. Pozemky si delili ešte jeho starí rodičia. Narodil sa v roku 1937 a ako šesťročný si pamätá, že pozemky boli podelené.

Odporca v rade 7/ uviedol, že je vlastníkom ďalšej susednej parcely CKN č. XXX. Pamätá si, že predtým ako začal spornú nehnuteľnosť užívať navrhovateľ, užívala ju C. K. (pozn. sudkyne pôvodná odporkyňa v rade 32/) tak, že pozemok orala, sadila na ňom zemiaky, burgyňu, ovos a po nej to začal užívať navrhovateľ. K podeleniu pozemkov došlo ešte za Maďarska a odvtedy sú pozemky podelené tak, ako sú v súčasnosti. Nikto iný na pozemku nehospodáril a nemá vedomosť o tom, žeby si niekto iný robil k pozemku nároky.

Odporkyňa v rade 34/ potvrdila, že spornú parcelu užívala v minulosti H. K., K.. D. (stará mama navrhovateľa), ktorá pozemok vždy obhospodarovala a užívala so svojou rodinou, najmä so svojou dcérou C. E. a druhou dcérou Y. Y., matkou navrhovateľa. Keď H. K. zomrela, pozemok určitý čas užívala C. E. a následne po dohode medzi týmito dvoma sestrami začal užívať predmetný pozemok navrhovateľ, ktorý ho užíva asi 20 rokov. Ešte z detstva si pamätá, že pozemky boli podelené, každý si užíval svoje. V 50. a 60. rokoch nevenovali pozornosť tomu, že pozemky nie sú vo vlastníctve, že majú zapísané len podiely, nakoľko si každý myslel, že jednotlivé pozemky sú ich.

Odporkyňa v rade 17/ potvrdila, že sporný pozemok užívala matka navrhovateľa a tiež aj C. E., ktoré pozemok dali neskôr navrhovateľovi. Odkedy sa vydala v roku 1953 vie, že sporný pozemok užívali výlučne oni a preto pozemok patrí im.

Odporkyňa v rade 13d/, právna nástupkyňa po pôvodnej odporkyni v rade 13/ uviedla, že jej matka - odporkyňa v rade 13/ v čase, keď žila, dala čestné vyhlásenie z ktorého vyplýva, že s návrhom súhlasí, preto aj ona s návrhom súhlasí a vlastnícke právo navrhovateľa k spornej nehnuteľnosti uznáva. Rodina navrhovateľa užíva sporný pozemok už dlhé roky. Jej rodina pozemok nikdy neužívala. Oni majú tiež svoj pozemok asi 50 m od sporného pozemku a vie, že starí ľudia tieto pozemky takto užívali, že ich mali podelené.

Odporcovia v rade 24/, 12/, 15/, 14/, 8/, 29/, 35/ a pôvodný odporca v rade 27/ potvrdili, že v dávnej minulosti došlo k faktickej deľbe medzi pozemno-knižnými spoluvlastníkmi, sporný pozemok bol vydelený právnym predchodcom navrhovateľa, ktorí ho nerušene dlhé roky užívali. Každý z nich má vydelené pozemky niekde inde, preto si nároky do spornej nehnuteľnosti nerobia, nikdy ju neužívali.

Súd zároveň vykonal dokazovanie výsluchom svedka H. K., geodeta, ktorý pri ohliadke na mieste samom označil v teréne spornú nehnuteľnosť a zároveň uviedol, že parcela CKN č. XXX je úplne totožná s parcelou EN pred THM č. XXXX čo sa týka zhody do hraníc pozemku, šírky aj dĺžky pozemku.

Porovnaním spoluvlastníkov, zapísaných na LV č. XXXX k. ú. Č., s okruhom účastníkov konania, uvedených v návrhu, dospel súd k záveru, že je splnená podmienka podľa § 91 ods. 2 O. s. p., nakoľko okruh účastníkov konania je zhodný s okruhom spoluvlastníkov, zapísaných na LV, resp. ich právnych nástupcov.

;Z potvrdenia obce Č. zo dňa 4. 6. 2008 (čl. 11) mal súd preukázané, že odporcovia v rade 1/, 2/, 3/, 4/, 6/, 21/, 22/, 28/, 36/ a 37/ sa nenachádzajú v evidencii bytu občanov obce Č..

Predmetom sporu je parcela CKN č. XXX - orná pôda o výmere 313 m², k. ú. Č.. Z geometrického plánu č. XX/XXXX, vyhotoveného H. K. - D. dňa 1. 4. 2008, overeného Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor dňa 25. 5. 2008 pod č. XXX/XX (čl. 9 - 10) mal súd preukázané, že sporná nehnuteľnosť CKN č. XXX - orná pôda o výmere 313 m² je identická s časťou parcely EKN č. XXX/X o výmere 1569 m², zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. Č.. Zo správy Okresného úradu Čadca, katastrálny odbor zo dňa 11. 8. 2014 (čl. 105) mal súd preukázané, že tento geometrický plán je zapísateľný do katastra nehnuteľností. Z predmetnej správy Okresného úradu Čadca, katastrálny odbor zo dňa 11. 8. 2014 zároveň vyplýva, že na základe predbežnej identifikácie k parcele CKN XXX je priradená parcela EN pred THM XXXX. V 50. rokoch minulého storočia prebehlo v k. ú. Č. mapovanie JEP (jednotná evidencia pozemkov) v mierke 1:2880 a 1:1000 podľa reálnej deľby (užívania) v prírode.

Zo správy Obecného úradu v Č. zo dňa 11. 8. 2014 (čl. 102) vyplýva, že parcela CKN XXX v k. ú. Č. zodpovedala parcela EN XXXX orná pôda, o výmere 361 m². Parcela bola vedená na evidenčnom liste č. XXX, ktorý bol písaný na K. C. a manželka H. K., D., bytom Č. Č.. XXX - evidencia je z roku 1964. Daň z nehnuteľností za pozemok CKN XXX platil (podľa evidencie daňových priznaní) od roku 1994 a platí i naďalej navrhovateľ. Na mape EN z roku 1960, ktorá je v merítku 1:1000 bol zameraný skutočný stav nehnuteľnosti.

Z vyjadrenia obce Č. zo dňa 2. 6. 2008 (čl. 12) vyplýva, že obec Č. si nerobí vlastnícke nároky do spornej nehnuteľnosti a nemá vedomosť o tom, žeby si ich niekto iný robil. Nie je im známe, žeby bol spor o hranice predmetného pozemku.

Z pozemno-knižnej vložky č. XXX k. ú. Č. (čl. 38 - 43) vyplýva, že spoluvlastníkom parcely PKN č. XXX (okrem iných parciel, zapísaných v predmetnej pozemno-knižnej vložke) bola okrem iných aj H. K., K.. D.-H..

Z rozhodnutia Okresného súdu v Čadci sp. zn. G. XXX/XX-XX, G. XX/XX zo dňa 3. 3. 1994 mal súd preukázané, že v dedičskom konaní po poručiťelke H. K., K.. D. nadobudli nehnuteľnosti v k. ú. Č., zapísané na meno poručiťelky v pozemkovej knihe vo vložke č. XXX pod B 59/c, 50 v podiele 3/84, okrem iných aj parcelu č. XXX C. E.Á., K.. K. v podiele 1 a Y. Y., K.. K. v podiele 1.

Parcela EN pred THM č. XXXX bola evidovaná na evidenčnom liste č. XXX, na ktorom boli zapísaní ako vlastníci (držiteľ) - užívateľ K. C. a ž. H. D., bytom Č. Č.. XXX (čl. 49, 50).

Z potvrdenia obce Č. zo dňa 2. 6. 2008 (čl. 51) vyplýva, že daň z nehnuteľností za pozemok CKN č. XXX orná pôda o výmere 313 m² platí navrhovateľ a jeho manželka.

Splnomocnený zástupca Slovenského pozemkového fondu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co 106/2013, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 568/96 a sp. zn. 5Cod 49/2010 s tým, že z nich vyplýva, že pokiaľ sa niekto uchopí držby na základe ústnej zmluvy o jej prevode, nemôže byť vzhľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom veci, teda nemôže nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním.

Právny zástupca navrhovateľa k tomu uviedol, že predmetné rozhodnutia vychádzajú z iného skutkového základu a to takého, že predmetom ich konania boli pozemky, ktoré boli evidované vo verejnom registri ako existujúce pozemky a preto ak dochádzalo k ich prevodu ústnymi zmluvami v danom časovom období, nemohol byť držiteľ vzhľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že bol ich vlastníkom. V tomto konaní však pozemok nebol nikdy formálne zapísaný vo verejnom registri ako existujúci pozemok. Vznikol na základe ústnej dohody podielových spoluvlastníkov, ktorú pripúšťal vtedajší právny poriadok ako spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, avšak na základe tejto dohody nedošlo k jeho evidencii vo verejnom registri, vtedy pozemkovej knihy. Úprava súkromného vlastníctva v čase nadobudnutia vlastníckeho práva k pozemku navrhovateľom bola nejasná, ustanovenia o osobnom vlastníctve nedefinovali vlastníctvo pozemkov, v zákone bolo upravené len osobné užívanie pozemkov, dokonca ani údaj o vlastníctve pozemkov nebol záväzným údajom podľa zákona o evidencii nehnuteľností. Z daných okolností navrhovateľ nemal inú možnosť nadobudnúť vlastnícke právo k pozemku ako ústnou zmluvou, na základe ktorej vstúpil do držby pozemku a vlastnícke právo získal jeho vydržaním.

Podľa § 80 písm. c) O. s. p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zák.“) vlastníci je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 124 Obč. zák. všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 132 ods. 1 Obč. zák. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 134 ods. 1, 3 Obč. zák.:

1/ Oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

3/ Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa § 129 ods. Obč. zák. držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa § 130 ods. 1 Obč. zák. ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka titulom nadobudnutia vlastníckeho práva k reálne vydelenej nehnuteľnosti môže byť aj zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a to v nadväznosti na § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa prechodného ust. § 854 Obč. zák. (k úpravám účinným od 01.04.1964, kedy nadobudol účinnosť Občiansky zákonník) pokiaľ nie je ďalej uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. aprílom 1964; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom 1964 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa prechodného ust. § 865 ods. 1, 3 Obč. zák. (k úpravám účinným od 01.04.1983, kedy nadobudla účinnosť novela Obč. zák. - zákon č. 131/1982 Zb.):

1/ Pokiaľ nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté v čase od 1. apríla 1964 do 1. apríla 1983.

3/ Do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

Podľa prechodného ust. § 868 Obč. zák. (k úpravám účinným od 01.01.1992, kedy nadobudla účinnosť novela Obč. zák. - zákon č. 509/1991 Zb.) pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa prechodného ust. § 872 ods. 6 Obč. zák. (k úpravám účinným od 01.01.1992) ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

V danom prípade ide o určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm. c) O. s. p., v ktorej jedným z predpokladov úspešnosti je skutočnosť, že na strane navrhovateľa existuje naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, ktorý je nevyhnutným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby. Súd má zato, že je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení podľa § 80 písm. c) O. s. p., pretože je rozpor medzi hmotnoprávnym stavom vlastníctva, ktoré svedčí v prospech navrhovateľa a formálnym stavom vykazovaným na listoch vlastníctva, ktoré svedčí v prospech spoluvlastníkov, ktorí sú na liste vlastníctva evidovaní formálne.

Ak došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva do roku 1950 za obyčajového práva na základe rozhodnutia alebo dohody, muselo byť pozemnoknižne vykonané.

V zbierke IV rozhodnutí Najvyššieho súdu ČSSR, Najvyššieho súdu ČSR, Najvyššieho súdu SSR na strane 165 je uverejnené záväzné zjednocujúce rozhodnutie č. 911/1932 úradnej zbierky rozhodnutí bývalého Najvyššieho súdu ČSR. Dané rozhodnutie je zjednocujúcim rozhodnutím, preto v nadväznosti na § 135 ods. 1 OSP je záväzné aj pre ostatné súdy a v nadväznosti na § 159 ods. 2 O. s. p. je záväzný výrok rozhodnutia, nie odôvodnenie rozhodnutia.

Výrok rozhodnutia uverejnený ako záväzný výrok v zbierke IV je nasledovný:

„U niektorých nehnuteľností je síce vedené v pozemkovej knihe vlastníctvo viacerých spoluvlastníkov v určitých spoluvlastníckych podieloch, avšak v skutočnosti spoluvlastníci v niektorých prípadoch už dlhý čas užívajú nehnuteľnosť reálne rozdelenú na samostatné časti. Ide spravidla o prípad, keď došlo ku zrušeniu spoluvlastníctva faktickým reálnym rozdelením nehnuteľností, ktoré nebolo pozemnoknižne vykonané. Právny stav platný na Slovensku do 31.12.1950 pripúšťal pritom aj takéto riešenie; netrval na tom, aby takéto zrušenie spoluvlastníctva bolo založené na písomnej zmluve a aby bolo podložené geometrickým plánom. Podľa rozhodnutia č. 911/1932 úradnej zbierky rozhodnutí bývalého Najvyššieho súdu ČSR treba v dlhotrvajúcom stave držby a užívania nehnuteľností zapísaných do pozemkovej knihy na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určití spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo výlučnej držbe a užívaní, vidieť dohodu strán o deľbe, príp. o zámene týchto nehnuteľností nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva; takéto dohoda môže byť uzavretá aj mlčky (konkludentným konaním).“

Úlohou navrhovateľa bolo preukázať, že uvedený titul nadobudnutia vlastníckeho práva na strane právnych predchodcov navrhovateľa nastal, aby mohla platiť uvedená zákonná domnienka. Bolo potrebné preukázať, či ideálne spoluvlastníctvo k parcele EKN (predtým PKN) ku dňu rozhodovania existuje v hmotnoprávnej aj formálnej rovine alebo existuje len formálne a v hmotnoprávnej rovine došlo v dávnej minulosti do roku 1950 k zrušeniu spoluvlastníctva faktickou reálnou deľbou.

Skutočnosť, že do roku 1950 došlo k zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva k celku reálnou deľbou medzi pôvodnými pozemno-knižnými spoluvlastníkmi, mal súd preukázané jednak z výsluchu navrhovateľa, odporcov a jednak z listinných dôkazov.

Objektívnym dôkazom sú mapy EN pred THM (čl. 48, 103, 116), ktoré súd vyhodnotil ako objektívny listinný dôkaz, pochádzajúci z orgánu, ktorý bol zodpovedný za evidenciu nehnuteľností a z ktorého správy (čl. 105) vyplýva, že v 50. rokoch minulého storočia prebehlo v k. ú. Č. mapovanie JEP podľa reálnej deľby (užívania) v prírode. Takým dôkazom je aj vyjadrenie svedka - geodeta, ktorý na mieste samom zidentifikoval a potvrdil, že novovytvorená parcela CKN odzrkadľuje hranice a uhly parcely EN pred THM č. XXXX. Mapa EN pred THM zobrazuje stav skutočnej reálnej deľby, držby v prírode. Táto reálna deľba vznikla vydelením konkrétnych pozemkov jednotlivým spoluvlastníkom na podklade veľkosti vlastníckeho podielu. Pri tejto reálnej deľbe boli všetci spoluvlastníci a vznikla na podklade vzájomnej dohody, ktorú rešpektovali všetci a rešpektujú dodnes. Táto reálna deľba však v lokalite Kysúc nebola zapísaná ako vlastníctvo do pozemkovej knihy. Aj keď na základe máp EN pred THM neboli zakladané právne vzťahy, zodpovedne zobrazujú reálne vydelené parcely v teréne. Takto reálne vydeleným parcelám podľa mapy EN pred THM zodpovedajú aj medze v prírode a iné prírodné hranice, zodpovedá tomu aj stav užívania zo strany tých spoluvlastníkov, ktorým sporné nehnuteľnosti pri reálnej deľbe pripadli. Ďalším dôkazom je vyjadrenie obce Č. (čl. 102) z ktorého je zrejmé, že parcela CKN XXX zodpovedala parcela EN XXXX, ktorá bola vedená na evidenčnom liste č. XXX, ktorý bol písaný na K. C. a manželka H. K. D., bytom Č. Č.. XXX. Z predmetnej správy zároveň vyplýva, že na mape EN z roku 1960 bol zameraný skutočný stav nehnuteľností. Uvedenými dôkazmi mal súd tiež preukázané, že sporná nehnuteľnosť v rámci reálnej deľby bola v prírode vydelená právnym predchodcom navrhovateľa, nakoľko parcela EN XXXX bola vydelená starým rodičom navrhovateľa C. K. a manželke H., K. D., čo zodpovedá evidenčnému listu č. XXX. Dôkazom o deľbe v dávnej minulosti a o tom, že právni predchodcovia formálne vedených spoluvlastníkov majú svoje nehnuteľnosti vydelené v iných lokalitách, každý si užíval svoje nehnuteľnosti, neužívali podľa podielov, nedelili sa o úrodu podľa podielov a stav užívania a deľby bol dlhodobý, nerušený, mal súd preukázaný nielen z výsluchu navrhovateľa, ale aj z výsluchu odporcov, ktorí boli vypočutí na ohliadke alebo na pojednávaniach.

Navrhovateľ v konaní preukázal deľbu v dávnej minulosti, preukázal, že sporná nehnuteľnosť bola reálne vydelená jeho právnym predchodcom, preukázal dlhotrvajúci stav držby a užívania reálne vydelenej nehnuteľnosti jeho právnymi predchodcami a preto platí zákonná domnienka, že v tejto reálnej deľbe

musí súd vidieť dohodu strán o deľbe, prípadne zámene nielen čo do držby ale aj čo do vlastníckeho práva, pričom táto dohoda mohla byť uzavretá aj mlčky (konkludentným konaním). Súd má teda zato, že platí zákonná domnienka, že právni predchodcovia navrhovateľa reálnou deľbou a zámenami v minulosti nadobudli vlastnícke právo k reálne vydelenej nehnuteľnosti. Túto zákonnú domnienku boli v nadväznosti na § 133 O. s. p. povinní vyvrátiť odporcovia. Títo však s výnimkou zástupcu Slovenského pozemkového fondu s návrhom navrhovateľa súhlasili, nárok navrhovateľa uznávali a neprodukovali také tvrdenia a také dôkazy, ktorými by túto zákonnú domnienku vyvrátili. Skutočnosť, že došlo k reálnej deľbe medzi pôvodnými pozemno-knižnými spoluvlastníkmi v minulosti podľa názoru súdu dosvedčuje aj faktická nerušená a nepretržitá držba spornej nehnuteľnosti CKN č. XXX najskôr H. C. C.X. K. (starými rodičmi navrhovateľa), neskôr Y. Y. (matkou navrhovateľa) a C. E. (sestrou matky navrhovateľa, pôvodnou odporkyňou v rade 32/), ktoré spornú nehnuteľnosť nadobudli v dedičskom konaní po matke H. K., sp. zn. G. XXX/XX a nakoniec navrhovateľom, ktorý spornú nehnuteľnosť minimálne 20 rokov nerušene užíva.

Inštitút vydržania ako jedného z právom uznaných titulov nadobudnutia vlastníckeho práva (k veciam huteľným i nehnuteľným - hoci za odlišných podmienok) je súčasťou právneho poriadku platného na území Slovenska už od čias platnosti uhorského obyčajového práva, platného pre úpravu občiansko - právnych vzťahov z vecných práv, vrátane práva vlastníctva, kontinuálne i po prijatí zákona č. 141/1950 Sb. Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.1951 (v právnickej literatúre i praxi nazývaného ako tzv. Stredný občiansky zákonník). Vydržanie naopak v čase nadobudnutia svojej účinnosti nepoznal súčasný Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. účinný od 01.04.1964 a späť do nášho platného právneho poriadku bol tento právny inštitút vrátený novelou Obč. zák. - zákonom č. 131/1982 Zb. (s možnosťou započítania doby oprávnenej držby i pred účinnosťou tejto novely, ako vyplýva z cit. prechodného ust. § 865 ods. 3 Obč. zák.) a odvtedy zostal jeho súčasťou, naposledy v znení upravenom novelizáciou zákonom č. 509/1991 Zb., účinným od 01.01.1992.

Vydržanie patrí k všeobecným originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a pojmovo predstavuje nadobudnutie vlastníckeho práva dlhodobou, pokojnou držbou oprávnenou osobou, ktorá nie je vlastníkom. K zákonným predpokladom vydržania patria: nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržacia dobu, držba musí byť pokojná, vydržacia doba musí byť nepretržitá, pri nehnuteľnostiach je desaťročná. Prekážkou nepretržitosti nie je právne nástupníctvo.

Navrhovateľ tvrdil, že vlastníctvo k spornému pozemku nadobudol vydržaním, keď na základe ústnej darovacej zmluvy v roku 1981 sa uchopil držby. Splnomocnený zástupca SPF namietal, že navrhovateľ nemohol nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, nakoľko nemohol byť vzhľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom veci, keďže sa uchopil držby na základe ústnej zmluvy o prevode, pričom poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Súd má zato, že predmetné rozhodnutia, na ktoré poukazoval splnomocnený zástupca Slovenského pozemkového fondu vychádzajú z iného skutkového stavu, aký je v tejto veci. Ako už súd vyššie konštatoval, sporný pozemok vznikol reálnou deľbou, ktorá nebola zapísaná do pozemkovej knihy a preto pozemok CKN č. XXX - orná pôda o výmere 313 m², k. ú. Č. nebol ako predmet vlastníctva nikde evidovaný. Vzhľadom k tomu, že sporný pozemok nebol evidovaný vo verejnom registri, neoblo možné previesť vlastnícke právo k spornému pozemku písomnou zmluvou. V konaniach, na ktoré poukazoval zástupca Slovenského pozemkového fondu, išlo o pozemky, ktoré boli predmetom vlastníctva a ku ktorým bolo evidované vlastnícke právo. Predmetom tohto konania je však pozemok, ktorý nebol nikdy formálne zapísaný vo verejnom registri a preto právne predchodkyne navrhovateľa Y. Y. C. C. E. nemohli previesť na navrhovateľa vlastnícke právo k spornému pozemku písomnou darovacou zmluvou. Navrhovateľ nemal inú možnosť ako nadobudnúť vlastnícke právo k spornému pozemku ústnou darovacou zmluvou, na základe ktorej vstúpil do držby predmetného pozemku. Súd mal preukázané, že navrhovateľ spornú nehnuteľnosť užíval najneskôr od roku 1981 dobromyseľne, pokojne a nerušene, nakoľko nikto si nerobil do spornej parcely žiadne nároky. So zreteľom na zistené okolnosti má súd zato, že navrhovateľ tak na začiatku vlastnej držby, ako aj po celú jej dobu bol dobromyseľný, čo nevylučuje ani jeho prípadná vedomosť o nedostatku zápisu skutočného právneho stavu, založeného neformálnym právnym úkonom v príslušnej evidencii právnych vzťahov k spornej nehnuteľnosti, čo vzhľadom k tomu, že sporný pozemok nebol evidovaný vo verejnom registri nebolo ani možné.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie, zistený skutkový stav, dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, nakoľko navrhovateľ preukázal, že nadobudol vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti

a zároveň preukázal nadobudnutie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti a jeho právnymi predchodcami, preto súd návrhu v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. podľa ktorého by mal navrhovateľ nárok na náhradu trov konania, nakoľko mal v konaní úspech. Navrhovateľ si však náhradu trov konania neuplatnil, preto súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Súd zaviazal navrhovateľa, aby nahradil trovy štátu vo výške 5,31 €, ktoré vznikli z dôvodu použitia osobného motorového vozidla Okresného súdu Čadca, ŠPZ M. XXX M. na ohliadke na mieste samom v obci Č. dňa 4. 9. 2014 podľa vyhlášky č. 632/08 Z. z. doplnenej opatrením MPSVR SR 632/08 Z. z. Vozidlo bolo použité na trase Čadca - Č.A. a späť. Vodič ubehol 20 km x (spotreba na 1 km 0,054 x cena MPH 1,529 € + poplatok za 1 km 0,183 €) = 5,31 € (čl. 145). Súd zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania vzniknutých štátu z dôvodu, že navrhovateľ si náhradu trov konania voči odporcom neuplatnil, nakoľko všetci známi odporcovia s návrhom navrhovateľa súhlasili a zároveň súhlasil s tým, že bude znášať trovy štátu titulom nákladov na ohliadku na mieste samom (čl. 243).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.